

Sygn. akt IV U 1102/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2017 r.

sprawy R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o składki ubezpieczeniowe

na skutek odwołania R. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 9 sierpnia 2017

znak : (...)

**oddala odwołanie.**

**Sygn. akt IV U 1102/17**

## UZASADNIENIE

**wyroku z dnia 13 grudnia 2017 r.**

Decyzją z dnia 9 sierpnia 2017 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J., na podstawie przepisów art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że R. K. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy. Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 54 520,20 zł w tym z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od września 2013 r. do czerwca 2017 r. w kwocie 31 753,59 zł i odsetek w wysokości 4 877,00 zł, z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2013r. do czerwca 2017 r. w wysokości 12 895,72 zł oraz odsetek w wysokości 1 993,00 zł, z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres od września 2013 r. do czerwca 2017 r. w kwocie 2 648,89 zł oraz odsetek w wysokości 352,00zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek jest obowiązany obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać

należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. (...) Oddział w J. zawiadomił wnioskodawcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy wzywając go jednocześnie do złożenia pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacania składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Wnioskodawca nie dopełnił powyższego obowiązku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca R. K. wnosząc o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy, iż wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od września 2013 r. do czerwca 2017 r. nie jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy w okresie od września 2013 r. do czerwca 2017 r. gdyż w tym okresie powinno do niego mieć zastosowanie ustawodawstwo słowackie. Zaskarżonej decyzji wnioskodawca zarzucił:

- naruszenie art. 46 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego zastosowanie do sytuacji wnioskodawcy, który w okresie od września 2013 r. do czerwca 2017 r. był zatrudniony na terenie Słowacji i w związku z tym nie powinien podlegać pod system ubezpieczeń społecznych na terenie Polski, a zatem wydana decyzja w przedmiocie naliczenia składek za sporny okres jest nieprawidłowa,

- naruszenie art. 13 ust 3 rozporządzenia (WE) nr. 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, przez jego nie zastosowanie do spornego stanu faktycznego, w którym wnioskodawca wykonywał pracę najemną na terenie Państw Członkowskich UE i równocześnie pracę na własny rachunek w państwie polskim oraz nie ustalenie ustawodawstwa właściwego według pierwszeństwa wynikającego ze wskazanej normy kolizyjnej a stwierdzenie, że wnioskodawca jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od września 2013 r. do czerwca 2017 r. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy,

- naruszenie art. 16 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania Rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego poprzez nie nawiązanie kontaktu przez polski organ rentowy ze słowacką instytucją ubezpieczeniową w związku z brakiem pewności co do ustalenia właściwego ustawodawstwa dla wnioskodawcy.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując w całości swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Organ rentowy podniósł, że w dniu 11 września 2015 r. została dla wnioskodawcy wydana decyzja o podleganiu ustawodawstwu polskiemu w okresie od 16 września 2013 r. Za powyższy okres wnioskodawca nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Podkreślono, iż w/w decyzja jest prawomocna.

### ***Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.***

Decyzją z dnia 11 września 2015 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. stwierdził, iż R. K. od 12 września 2013r. podlega ustawodawstwu polskiemu w zakresie zabezpieczenia społecznego .

Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie, które wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 12 kwietnia 2017 r. sygn. akt IV U 1468/15 zostało oddalone. Od powyższego orzeczenia wnioskodawca nie składał apelacji.

Pismem z dnia 18 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. zawiadomił wnioskodawcę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od września 2013 r. do czerwca 2017 r. oraz określił wysokość należności na dzień 18 lipca 2017 r. Wnioskodawca został wezwany także do złożenia w terminie 7 dni pisemnych wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów.

Pismem z dnia 28 lipca 2017 r. zawiadomiono wnioskodawcę o zakończeniu postępowania dowodowego, w którym wyznaczono wnioskodawcy 7-dniowy termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy.

W dniu 9 sierpnia 2017 r. organ rentowy wydał decyzję będącą przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie.

Powyższy bezsporny stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zalegających w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy sygn. akt IV U 1468/15 które jako sporządzone przez właściwe organy w przepisanej prawem formie, Sąd uznał za w pełni wiarygodne.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje.**

Odwołanie jest bezzasadne.

Sąd Okręgowy na wstępie pragnie zauważyć, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie. Zgodnie zaś z art. 477<sup>10</sup> § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji lub orzeczenia, zwięzłe przytoczenie zarzutów oraz wniosków i ich uzasadnienie – w stosunku do zaskarżonej decyzji. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji ZUS ogranicza się do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował lub decydował inną niezaskarżoną decyzją. Zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego determinowanego zakresem odwołania od tejże decyzji.

Odwołujący R. K. w niniejszej sprawie we wniesionym odwołaniu nie kwestionował jednak prawidłowości określenia wysokości zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy (co było przedmiotem zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. z dnia 9 sierpnia 2017 r., od której wniesiono odwołanie w niniejszej sprawie), lecz samą zasadność objęcia go obowiązkiem ubezpieczeń społecznych w Polsce (co było przedmiotem wcześniejszej decyzji z dnia 11 września 2015 r.). Powyższe zarzuty nie mogły zostać uwzględnione w niniejszej sprawie, a to z uwagi na uzyskanie przez decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. z dnia 11 września 2015 r. na mocy której R. K. został objęty obowiązkiem ubezpieczeń społecznych od dnia 12 września 2013 r. waloru ostateczności.

Wnioskodawcy, jako stronie postępowania zakończonego decyzją organu rentowego z dnia 11 września 2015 r. przysługiwało odwołanie do właściwego Sądu Okręgowego. Wnioskodawca z tej możliwości skorzystał i zaskarżył decyzję z dnia 11 września 2015 r. do Sądu Okręgowego w Rzeszowie, który wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2017 r. sygn. akt IV U 1468/15 odwołanie oddalił. Od powyższego orzeczenia wnioskodawca nie złożył apelacji. Wobec powyższego wnioskodawca utracił możliwość podnoszenia dalszych zarzutów dotyczących podlegania przez niego ustawodawstwu polskiemu w zakresie zabezpieczenia społecznego od 12 września 2013 r. Zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 11 września 2015 r. stała się bowiem ostateczna. Stąd też powoływanie się przez odwołującego w toku niniejszego postępowania na okoliczności godzące w podstawę ustalenia obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, ze wskazanych już względów nie mogą zostać rozpoznane przez tut. Sąd.

Tym samym decyzja organu rentowego z dnia 11 września 2015 r., jako ostateczna determinowała wydanie następnej decyzji stwierdzającej, iż odwołujący jest dłużnikiem ZUS i ustalającej wysokość zaległości, która to decyzja była przedmiotem niniejszego postępowania. Sąd pragnie podkreślić, iż jest związany ostateczną decyzją administracyjną i nie jest uprawniony do kwestionowania takowej decyzji, w szczególności zaś pod względem jej merytorycznej zasadności.

W ocenie Sądu Okręgowego decyzja z dnia 9 sierpnia 2017 r. jest prawidłowa i stanowi naturalną konsekwencję ostatecznej decyzji z dnia 11 września 2015 r.

Mając powyższe na uwadze, skoro zaskarżona decyzja ZUS odpowiada prawu, odwołanie należało oddalić, w myśl art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c.